

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

80 letni bivši veleposestnik umri pri Sv. Juriju v Slov. goricah. Po dolgi in težki bolezni ter vdanem trpljenju smo pri Sv. Juriju v Slov. gor. položili k večnemu počitku Krautič Petra, bivšega veleposestnika v Jur. dolu v 80. letu njegove starosti. Bil je ugleden živinorejec ter je dobil mnogo odlikovanj pri licencovanju plemenske živine. Bil je tudi svojčas cerkveni ključar. Ko smo po fari nabirali prispevke za nove zvonove, se je mnogo trudil, vožnjo zvonov iz Maribora je on oskrbel z domačimi vozniki, dal je na svojem domu napraviti vrvi za nove zvonove, splošno je bil dobronik farni cerkvi, pa tudi revežev. Pri njegovi kapelici ob banskem cesti smo zmiraj sprejemali g. knezoškofa ob priliki birmovanja. Ko ga je že pred več leti bolezen priklenila na bolniško postelj, je izročil svojo lepo domačijo sinu edincu, hčerkam pa razdelil lepa vinogradna posestva. Na njegovi zadnji poti ga je spremljala poleg obeh domačih gospodov duhovnikov še velika množica faranov in tudi sorodnikov. Bodi mu zemljica lahka ter pokoj njegovi duši, domačim pa naše sožalje.

Zadnja pot Zamutove mamice pri Sv. Ani v Slov. gor. Sredi bele zime se je dne 30. januarja oglasila smrt pri dobri družini Zamutovi. Tu je že dolgo trpela dobro znana vdova Marija, ki je z občudovanja vredno vdanostjo prenašala poslednjo, pa najtežjo preskušnjo na tem svetu. Poznalo se ji je pač, da je vajena tihega dela in žrtev iz ljubezni do Boga in do doma. Na njen pogreb je prihitel od bližnje Sv. Trojice č. pater Vladimir, ki je domačemu g. župniku pomagal, da je vse šlo v redu, dasi je bila nedelja. Na zadnji poti je rajno spremljal lep spreved okoličanov, ki so s tem dali izraza svojemu ljubezni in spoštovanju do dobre Zamutove mamice. Pri ljubem Bogu naj prosil zlasti za novega gospodarja in njegovo ženo, ki njeno izgubo bridko občutita. Za sožalje se vsem iskreno zahvalita.

Bela žena spet ugrabila mater. V Krčevinah pri Vurbergu je doživela v daljši bolezni 57 letna Marija Kokol, dolgoletna viničarka graščine Herberstein. V svojem življenju je bila silno delavna in skrbna. Zaradi utrudljivosti in trpljenja v borbi za kruh, so jo zadele posledice predčasne smrti. Zapušča dve hčeri in moža invalida težkega stanja. Naj v miru počiva!

Dva mrljica pri Sv. Janžu na Dravskem polju. Smrt, kot smo zadnjič poročali, stanuje v Prepolah in danes dodajamo še to, da že ima sedaj domovinsko pravico v Prepolah. Pobrila je zopet kar dva vaščana. Umrla je v 76. letu Kirbiš Terezija, roj. Nahberger. Bila je vzor prave in dobre matere, svoje mnogoštevilne otroke je lepo vzgojila. Kljub visoki starosti je bila še do pred kratkim zdrava in vsako nedeljo in zapovedan praznik pri sv. maši. Tudi pri mizi Gospodovi se je velikokrat mudila. — Komaj pa je mati zemlja njeno telo sprejela, že ji je sledil po tej poti, katera čaka nas vse, 61 letni posestnik Kirbiš Ivan, istotako iz Prepol. Zavrtna pljučnica mu je pretrgala nit življenja. Rajni je bil vzoren krščanski mož, član Apostolstva mož in dober gospodar in oče. Pogreba

se je udeležila velika množica prijateljev, znancev in sorodnikov, kot tudi pevci pod vodstvom g. organista, ki so mu ob odprtem grobu zapeli žalostinke. Pogreb je vodil ob asistenci dveh duhovnih sobratov g. pater Hazemali Vladislav, ki se je ob odprtem grobu z lepo besedo spomnil zaslug rajnega in se od njega poslovil. Bog jim bodi milosten sodnik in obilen plačnik, a žalostnim izrekamo naše iskreno sožalje.

Naš naročnik umri. V Vidoncih v Prekmurju je umri naročnik »Slov. gospodarja« Franc Fuja. Rajni je bil zgled celi vasi. Posebno ga pa še bo pogrčala družina, kateri je bil dober v vsakem oziru. Blagi rajni, počivaj v miru!

Smrtna slučaj v prekmurski Sred. Bistrici. Pred dnevi smo na Srednji Bistrici v Prekmurju pokopali mladega, komaj 30 let starega, posestnika Krmar Ivana, ki se je na sezonskem delu v Nemčiji močno prehladil, dobil pljučnico ter tako moral leči v prerani grob. — Na Gornji Bistrici pa je v 78. letu starosti umrla Balažič Uršula, ki je bila po vsej vasi zelo priljubljena. Saj jo je na zadnji poti pospremlila malone vsa vas. Naj počivata v miru!

Smrt v 83. letu pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Tomaževski zvonovi so naznanili žalostno vest, da nas je zapustila naša predobra mamica Marija Štebih, roj. Štabuc iz Peršetinec. Pokojnica je bila prava vzorna krščanska mati ter je vsako delo združevala z molitvijo. Pred enim letom ji je umrl mož, s katerim sta živela 52 let skupno v lepem zakonskem življenju. Imela sta 8 otrok, od katerih še živijo štirje, vsi dobro preskrbljeni. Zadnje leto je preživela pri svoji hčeri Alojziji Bolša. Okrepčana s tolažili sv. vere je mirno v Gospodu zaspala. Pogreba se je udeležila velika množica faranov in sorodnikov. V miru počivajte blaga mati in babica!

Smrt našega naročnika. V nedeljo smo pokopali našega naročnika Ivana Arbeiter iz Paradiža pri Sv. Barbari v Haložah. Bil je lastnik bivšega Veisensteinevega posestva. Bil je naročnik našega lista 30 let. V mlajših letih je bil zidar in stavbenik in je postavil mnogo stavb, zlasti vsem Haložanom znano vilo »Rozac« blizu Spuhija. Bolezen pa je prenašal zelo vdan in potrpežljivo in je umri spravljen z Bogom in ljudmi. Zapušča vdovo in 4 preskrbljene otroke. Bil je tudi član JRZ in njen vollec. Bil je tudi član Vinarske zadruge in bivši član Sadjarske podružnice. Družini izrekamo svoje sožalje, rajnemu pa večni mir in pokoj!

Smrt in pogreb mladenke pri St. Petru v Savinjski dolini. V minulem januarju je odšla v boljše življenje odlična mladenka Sedminek Franciška. Njeno krepostno življenje je vzbujalo občudovanje. Naobražena in imovita je z darežljivostjo, z zgledom in besedo delovala apostolsko. Nešteta dobra dela so jo spremljala v srečno večnost, množice vernikov pa so deviško faranko počastile s spremstvom na pokopališče, kjer bo poslednji dan poveljana vstala.

Mož in žena umrli v visoki starosti. Iz Gaberke pri Šoštanju poročajo: Pred nedavnim je

Kupujte samo
**CROATIA
BATERIJE**
ker so najboljše, zato
najcenejše!

zatisnil za vedno oči 78 letni Miha Ravljan, po domače Gaberski kovač. Dne 20. m. m. mu je sledila njegova 81 letna žena Marjeta. Zgledni krščanski družini se je rodilo 10 otrok, 4 hčerke in 6 sinov. Štirje sinovi so postali žrtev svetovne vojne. Samo eden se je vrnil zdrav z bojišč in ta je naslednik rajnega. Blagopokojni je bil iskan kovač, dosti let cerkveni ključar, občinski svetovalec in odbornik posojilnice. Vsemo- gočni bodi blagima rajnima oblen plačnik.

V Nimmem pri Rogasli Slatini je po težkem trpljenju 23. januarja zatisnil trudne oči posestnik Jožef Hrepevnik. Blagemu krščanskemu možu, ki je črpal življenjske moči iz vere, izkazoval zlasti ganljivo ljubezen do nedolžnih src ter pomagal potrebnim, kjer je le mogel, bodi Bog dober plačnik, njegovi ženi pa tolažnik!

Zadnje Slomšekove birmance pobira smrt. Od Sv. Miklavža nad Laškimi poročajo: V šte. 5. »Slov. gospodarja« smo objavili poročilo o smrti najstarejšega našega župijana Selič Antona. Dodatno še sporočamo, da je rajni Selič bil menda zadnji tukaj živeči naš župljan, kateri je bil birman še od škofa Slomškega. Kakor znano je škof Slomšek nazadnje birmoval v laški dekaniji. Pri Sv. Miklavžu je bila birma 3 tedne pred Slomškovim smrtjo v začetku septembra 1862. Rajni Selič je bil kot 10 leten deček takrat pri birmi. Večkrat je pravil, da so bili škof že takrat zelo bolehi in so morali po sv. opravilu v posteljo. Od drugih že prej umrlih, ki so bili takrat pri birmi, sem slišal praviti, da je bilo takrat ob birmi večnevno deževno vreme in so bila slovna pota popolnoma razmečana. Ker so bile takrat ceste slabe, so škof hodili peš in so bili zelo blatni, kar navaja tudi Slomšekov življenjepisec dr. Medved v knjigi o Slomšku, katero je 1900 izdala Mohorjeva družba. Tudi sem slišal praviti od takrat navzočih, da so cerkveni ključarji in drugi ljudje, ki so spremljali škofa, svetovali škofu, naj ne hodi po blatnem kolovozu, ampak po travniku in njivi poleg pota. Škof pa so ljubeznivo poučili svoje spremljevalce, naj se ne dela brez velike sile bližnjemu škofu s tem, da se mu hodi po njegovem svetu. Lansko leto pa sta umrli izven naše župnije dva tukajšnja rojaka, in sicer na Teharjah 90 letni Brečko Janez iz Pozeber in v hiralnici v Vojniki 87 letni občinski revež Volavšek Miklavž, rojen na Vodiškem. Oba sta bila takrat pri birmi. Dva naša rojaka, ki sta bila od Slomškega birmana, pa še živita izven naše župnije pri svojih sorodnikih.

Ali si že obnovil naročnino?

Kako nastane tornado. Nekateri kraji Severne Amerike in Tihega oceana so pogosto izpostavljeni silnim viharjem, kakršnih v Evropi sploh ne poznamo. Tornado, kakor se imenuje tak vihar, zapusti navadno strahovito opustošenje in povzroči ogromno škodo. Ena najvažnejših nalog vremenoslovskega odbora pri ameriškem poljedelskem ministrstvu je proučevanje in opazovanje takih viharjev. Na stanek viharja spada med najdramatičnejše prirodne pojave. Nebo je jasno in ozračje mirno, ko se nenkrat vznemiri morje. Pozneje se prikažejo oblaki in para nebu. Sonce in luna dobijo rdečo barvo. Zrak postane vlažen in zatohel. Barometer počasi pada in pade zelo nizko. Priplode se oblaki, ki po-

Januš Golec:

Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

V kratki sreči

Janez Pihler je nastanil polovico svojega konjeniškega prapora po večjih naseljih okolice Maribora, sam je pa ostal z drugo polovico v mestu, kjer je čuval meščane pred uskoško osveto in jim je njegova navzočnost vlivala upanje, da jih bodo njegovi ljudje uspešno branili ob prihodu Turkov.

Najbolj je bila vesela Janezovega bivanja v Mariboru Wildenrainerjeva gostoljubna hiša in v njej zaročenka Kunigunda. Oče Krištof je že dal dovoljenje, da se srečni par poroči, kakor hitro bo konec turške nevarnosti. Vse mesto je že govorilo, da bo vrli Janez naslednik Wildenrainerja ne samo na njegovi precejšnji posesti, ampak tudi v dostojanstvu mestnega sodnika in poveljnika.

Srečo zaročencev je samo še kalil Damoklejev meč: ali se bo turška sultanova sila res približala Mariboru in če bodo branilci kos veliki premoči? Odgovor na ta upravičena vprašanja zaskrbljenosti za bodočnost je

6 skušal Janez omiliti. Iz lastne bogate vojne izkušnje je znal izvoljenki našeti toliko zgledov, ko turškim napadalcem stokratna premoč ni bila v zmago — nasprotno v pogubo!

Turški poveljniki so s svojimi množicami pri naskakanju utrdbe prave ničle in se oblege s preobčutnimi izgubami kmalu naveličajo. Muslimanske mase so nevarne le v bitkah na ravnem polju, kjer še tako junaška manjšina ne more zmagati premoči.

Janez je moral obljubiti Kunigundi, da ne bo izpostavljajal svojega življenja v odprtem boju. Močnejšim oddelkom se bo izmikal ter skušal sovražnika pregnati in oslabiliti z neprestanim vznemirjanjem in dobro preračunanim napadanjem iz zasede.

Ženin je hotel videti zaročenko na vsak način bolj na varnem, nego je bilo sicer trdno in visoko obzidje obravškega mesta. Silil je tako dolgo očeta Krištofa, da je pristal na izselitev Kunigunde iz Maribora ob prvih sigurnih poročilih, da so muslimani resnično na pohodu in bodo skušali mesto zavzeti. Za ta primer naj zapusti Kunigunda mesto in se zateče v Ruše. Kmalu za Rušami je nezavzetni Turški zid, za katerim bo varna, dokler ne vplahne turška poplava.

Med temi in podobnimi ugibanji ter obljubami glede obojestranske varnosti je minula zima in se je prisme- ljala v ogroženo štajersko pomlad.

